

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 254.

Kraków, czwartek 31 października 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję ręko pisy będą zwracane autorom jedynie wówczas gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki swrotnej. Prenumerata miesięczna 4.30 zł. z odnośnikiem do domu 5 zł. — Konto czekowe: Warszawa 658.

Wojska włoskie przekroczyły granicę grecką.

Naloty na obiekty wojskowe w Grecji.

Rzym, 30 października. Włoski komunikat wojskowy z wtorku brzmi następująco: Główna kwatera armii włoskiej komunikuje:

O świcie dnia 29 października wojska włoskie, stacjonowane w Albanii, przekroczyły granicę grecką, wdzierając się na rozmaitych miejscach na teren nieprzyjacielski. Posuwanie się trwa dalej.

Mimo złych warunków atmosferycznych włoskie lotnictwo bombardowało wielokrotnie wskazane im obiekty wojskowe, przyczem trafione zostały doki, porty i urządzenia kolejowe, a w porcie Patras spowodowane pożary. Ponadto bombardowane były urządzenia wzdłuż kanału Korynckiego i w bazie flotowej Preveza, jak również urządzenia portu hydroplano-

wego Tatoi w pobliżu Aten. Wszystkie włoskie samoloty powróciły.

W Afryce wschodniej włoskie formacje lotnicze rozbiły nieprzyjacielską koncentrację w strefie Soiusceib (środkowy Sudan). Nieprzyjacielskie samoloty bombardowały Asosa (na południowy wschód od Kurmuk) i Dima (na północny wschód od Abra Marco, powodując zabicie 7 osób.

Posunięcie Włoch było nieuniknione.

Grecja powoli zamieniała się na największą bazę morską Anglii.

(§) Rzym, 30 października. Celem wyjaśnienia konieczności kroku Włoch wobec mnożących się incydentów i innych podejrzanych momentów, a zwłaszcza postępującej rezygnacji Grecji ze swej niepodległości wskazują w powiadomionych kołach włoskich na fakt, iż włoskie komunikaty wojenne od pierwszego lipca notują niemierniej jak 23 wypadki bezpośrednich lub pośrednich akcji angielskich na wodach stojących pod kontrolą grecką.

Chodzi przytem głównie o starcia na morzu Egejskim, względnie na północ i na południe od Krety z angielskimi statkami wojennymi i angielskimi transportami konwojowanymi.

Już te fakty same świadczą wyraźnie, że Grecja była zamieniana stopniowo na jedną wielką bazę morską na usługach Anglii, oraz usprawolodliwia w zupełności krok Włoch, jak to bliżej wyjaśnia nota włoska do rządu greckiego i co z punktu widzenia prawnego, politycznego i wojskowego było

konieczne dla zabezpieczenia nietykalności Włoch i Albanii.

Wobec kompromitacji rządu greckiego i greckiego terytorjum, która pod naciskiem angielskim przybrała niesłychane formy, Włochy nie miały innej drogi do wyboru i były zmuszone do postawienia terminowych żądań wobec Aten. Ponieważ ani nie dotrzymano terminu, ani nie przyjęto żądań włoskich, Włochy były zmuszone do wdrożenia operacji podyktowanych własnem bezpieczeństwem.

byłaby niezawodnie uszanowała słowa Mussoliniego, wypowiedziane w dniu 10-go czerwca, którym on zagwarantował Grecji pełne bezpieczeństwo pod warunkiem, że Grecja będzie się starała uniknąć nieprzyjaznych kroków w odniesieniu do Włoch.

Prasa rumuńska o wkroczeniu wojsk włoskich do Grecji.

(=) Bukareszt, 30 października. W sposób niezwykle sensacyjny omawiają dzienniki rumuńskie bieg wydarzeń w Grecji.

Dziennik „Curentul” pisze, że wydarzenia te są brzemieniem następstwem angielskiej polityki w rejonie, w którego interesie leżało, aby mógł być wolny od skutków wojny. Od pierwszego momentu naręczenia sytuacji między Włochami i Grecją można było stwierdzić, że Grecja uprawia politykę pro-angielską, polegającą na fakcie udzielenia Grecji gwarancji brytyjskich, które inne kraje bałkańskie w obliczu rzeczywistości politycznej odrzuciły.

Te brytyjskie gwarancje były głównym momentem wszystkich antywłoskich wystąpień Grecji. Doszło do tego, że Grecja oddała swe bazy flotowe i lotnicze do dyspozycji Anglii. Dzięki posiadaniu tych baz nie było dla Anglii rzeczą trudną przesunięcie wojsk w kierunku Albanii. Aby usunąć możliwość tego niebezpieczeństwa, Włochy wyjaśniły wszelkie nieporozumienia, wręczając rządowi ateńskiemu notę ultymatywną. Rozpoczęcie działań wojennych w poważnym stopniu zwiększa trudności, w jakich znajduje się Anglia.

stwierdza, że od przeszło 100 lat czytano były bezowocne wysiłki, którym Albańczycy przeciwstawiali się wszystkimi siłami. „Naród albański, którego część znajduje się pod obcą przemocą, czuje się obecnie bliższym swej ojczyzny, dzięki potężnemu urzeczywistnieniu ich marzeń przez reżim faszystowski w Albanii i skutkiem wytworzonej sytuacji.”

W kołach albańskich mówi się pozątem, że gdyby Grecja uprawiała politykę autonomii, a nie służenia interesom Anglii —

Bilans win rządu greckiego stojącego na usługach Anglii

(§§) Rzym, 30 października. Włoska akcja przeciwko Grecji, celem ochrony bezpieczeństwa narodowego Włoch, stanowi główny temat wtorkowej rzymskiej prasy

wieczornej, która ponownie podkreśla, że cierpliwość Włoch ma swoje granice.

Wskutek ociągania się czynników ateńskich w sprawie udzielenia Włochom ża-

Uznanie dla pracy dr. Franka ze strony amerykańskiej.

Kraków, 30 października. (pwp) Jak donosi oficjalny „Pressedionet des General-gouvernements”, wysłał przedstawiciel amerykańskiego komitetu pomocy im: Hoover, John Hartigan, z okazji rocznicy Generalnego Gubernatorstwa na ręce Generalnego Gubernatora, Ministra Rzeszy dra Franka, następujący telegram:

Dr. Frank, Generalny Gubernator, Kraków. W dniu pierwszej rocznicy

działalności Pana jako Generalnego Gubernatora, niech mi wolno będzie wyrazić moje najgorętsze gratulacje, przyczem chciałbym jeszcze dać wyraz temu, jak bardzo potrafiał ocenić to, co Pan uczynił dla Polski oraz dla poparcia mojej pracy. John Hartigan.

Generalny Gubernator podziękował Panu Hartiganowi w telegramie utrzymanym w serdecznych słowach.

danych gwarancji, zabezpieczająca akcja wojskowa stała się nieodzowną. Odpowiedzialność — jak podkreśla dalej prasa — spada wyłącznie na rząd grecki.

Włochy — pisze naczelny redaktor „Giornale d'Italia” — żądały w swej nocie pokojowego obsadzenia kilku strategicznych pozycji na terytorjum greckim, dzięki czemu mogłyby zostać zagwarantowana tak bardzo skompromitowana neutralność Grecji. Gdyby rząd grecki posiadał chociażby iskrę zmysłu odpowiedzialności, wówczas przyjąłby bez oporu żądania Włoch. Rząd grecki jest jednak sprzymierzeńcem rządu brytyjskiego i postanowił stawić opór. Oddał on się nieostrożnie na usługi rozrywki brytyjskich i dzięki temu został wplątany w operację wojenną, za którą ponosi wyłączną odpowiedzialność wobec własnego narodu i Europy.

Polityka włoska — jak podkreśla dalej organ półrządowy — została jasno zdefiniowana notą, wystosowaną do Aten i nie zwraca się bynajmniej przeciwko narodowi greckiemu i jego uprawnionym interesom. Zwrócona jest ona wyłącznie przeciwko organizacji wojskowej, stworzonej przez Anglię na terytorjum greckim, przy jawnem współdziałaniu rządu ateńskiego.

Przy tej sposobności „Giornale d'Italia” przytacza ponownie dowiedzione wypadki aktywnej pomocy Grecji wobec Wielkiej Brytanii, dodając m. in. jeszcze następujące fakty: Wszystkie brytyjskie transporty konwojowane, udające się na Morze Czarne, odbywały swój kurs wzdłuż wybrzeży greckich i przez greckie wody terytorjalne, celem uniknięcia ataków włoskich. Dowiedziono, że takie transporty konwojowane, wraz z brytyjskimi statkami wojennymi, znajdowały w szeregu portów greckich, urządzonych specjalnie do tego celu na wyspach, niezbędne bazy, służące dla ich zaopatrzenia i zamaskowania.

Znamiennymi pod tym względem są olbrzymie rozmiary greckiego importu materiałów pędnych w ostatnich miesiącach, przekraczającego znacznie poziom własnego normalnego zapotrzebowania, a przeznaczanego na tajne zaopatrywanie floty brytyjskiej.

W maju 1939 r. Grecja sprowadziła 3000 ton ropy naftowej, natomiast w maju 1940 roku 17.000 ton. Po przystąpieniu Włoch do wojny, dowóz ten w lipcu 1940 r. wzrósł do 33.000 ton w porównaniu z 4000 ton z lipca 1939 r. Ponadto Grecja udzieliła każdej chwili z całą gotowością ochrony szpiegom angielskim.

Czynnikami rządowe, agencji oraz statki handlowe i rybackie w Grecji stały wszędzie i o każdym czasie na usługach brytyjskich, donosząc natychmiast o każdym poruszeniu włoskiej floty i włoskiego lotnictwa. Liczni agenci brytyjscy założyli centra szpiegowskie przeciwko Włochom w rzekomo neutralnej Grecji. Wielokrotne dyplomatyczne kroki protestacyjne Włoch okazały się daremne. Natomiast rząd grecki tolerował działalność Anglików w ich oficjalnych organizacjach szpiegowskich.

Wspólne plany sztabów admiralicji Anglii i Grecji.

(=) Sztokholm, 30 października. Napętnowane przez notę włoską systematyczne naruszanie obowiązków neutralności przez idący na pasku Anglii rząd grecki, znalazło znamienne potwierdzenie właśnie ze strony angielskiej.

Mianowicie londyński „Daily Telegraph” przyznaje otwarcie, że angielski i grecki sztab admiralicji opracowały wspólne plany, które obecnie mogłyby zostać zrealizowane. Dyskusje obracały się również na temat pokrycia zapotrzebowania Grecji na silne baterie nadbrzeżne. Anglia poczyniła największe wysiłki celem wyposażenia Grecji w nowoczesne działa o dostatecznej sile.

Anglicy przyznają się do straty „Empress of Britain”.

(=) Sztokholm, 30 października. Brytyjska admiralicja nie mogła zaprzeczyć, że statek „Empress of Britain” zatonął wskutek akcji nieprzyjacielskiej.

Został on zaatakowany przez nieprzyjacielskie samoloty i obrzucony bombami, które spowodowały pożar, w związku z czym okazała się konieczność, by załoga opuściła jego pokład. Akcja ratunkowa została natychmiast wdrożona, kiedy jednak statek próbował wziąć na hol, statek nagle podniósł się, ale bezpośrednio potem poszedł na dno. Wśród rozbitków znajdowało się kilka wybitnych osobistości wojskowych.

Przegląd długotrwałych greckich intryg przeciw Albanii południowej.

(§) Rzym, 30 października. Agencja Stefani przynosi z Corcia (Albania południowa) obszernie sprawozdanie, w którym podaje historyczny rzut oka na trwające od przeszło 100 lat i stale powtarzające się zamachy i intrygi greckie, wymierzone przeciw Albanii południowej.

W kołach albańskich stwierdzają z największym zadowoleniem, że dzięki włoskiej nocie do rządu ateńskiego, położony zostanie kres długiemu okresowi trwałych zamachów i ponurych machinacji greckich, wymierzonych w Albanję Południową.

M. in. wymienia komunikat agencji Stefani wyładowanie kilku tysięcy greckich ochotników pod miejscowością Porto Edda (Santi Quarasta). W swoim czasie zamierzali Grecy w okresie wojny rosyjsko-tureckiej wywołać w Albanii południowej powstanie zbrojne, aby tem samem ułatwić sobie aneksję tego kraju. Dzięki silnemu i zdecydowanemu stanowisku Albańczyków, otrzymała Grecja po długich i mozolnych rokowaniach międzynarodowych jedynie wąski skrawek Epiru, zamieszkałego przez większość ludności albańskiej, aczkolwiek kongres berliński orzekł, że Tessalia i Epir powinny być terytorjami, należącymi do Grecji.

Mimo to jednak pretensje greckie do terytorjów albańskich stawały się z biegiem czasu coraz większe — stwierdza agencja Stefani. — W r. 1912 napadli Grecy na Albanję południową, pustosząc i paląc przeszło 250 wsi i osiedli.

W czasie wojny światowej ponownie uderzyli Grecy na Albanję, wysuwając w toku rokowań pokojowych nowe żądania. — Wprawdzie te machinacje zostały pokrzyżowane, ale Albanja nie doczekała się sprawiedliwości przy stole konferencyjnym.

Na przestrzeni wielu lat powiększały się coraz bardziej różnice między Grecją i Albanją, aż wreszcie ta ostatnia została w r. 1939 uwolniona przez wojska włoskie. Reasumując te wydarzenia agencja Stefani

Współczesna Grecja.

Król grecki Jerzy.

Kraków, 30 października.

(Dr. K.) Mała Grecja, która w starożytności odegrała wybitną rolę i walczyła zwycięsko z takim potężnym państwem, jak Persja, spadła w ciągu wieków do rządu drugorzędnych państw i straciła swe znaczenie.

W ostatnich czasach nie zdobyła się właściwie na własną samodzielną i niezależną politykę, a ulegała sugestii Londynu, czego dowodem i angielskie — jak wielu przekonano się — mało znaczące gwarancje (1939 r.) dla integralności państwa greckiego.

Alarmujące wieści o prześladowaniu Albańczyków przez Greków, a zwłaszcza ściśle ich współpraca z Londynem, który na terenie Grecji znalazł znakomity teren dla założenia kuźni antiwłoskich intryg, musiały oczywiście wywołać odruch i ze strony Włoch.

Ultimatum więc włoskie wystosowane do rządu greckiego i żądające tak niektórych punktów oparcia na czas trwania wojny, jak i zgody na

przemarsz wojsk włoskich przez terytorjum greckie, nie jest właściwie niespodzianką,

a wynika z dwuznacznej i niejasnej polityki greckiej, która nie zwracała uwagi na włoskie ostrzeżenia. Zanim dowiemy się, czy Grecja przyjęła włoskie ultimatum, względnie jaką dała na nie odpowiedź, przyglądnijmy się jej bliżej i przypomnijmy niektóre dane.

Grecja, która pod względem formy rządu jest królestwem, zajmuje południową część półwyspu bałkańskiego. Żaden bodaj kraj na świecie nie ma tak znakomicie rozwiniętego wybrzeża w stosunku do swej powierzchni, jak właśnie Grecja. Morze wrywa się tam pomiędzy wysokie góry i tworzy mnóstwo zatok, które są dobrymi przystaniami. Tak więc gdy komunikacja lądowa natrafia na liczne przeszkody (dróg mało i w oplakany stanie), to

komunikacja morską jest bardzo łatwą.

Wystarczy nadmienić, gdy obszar Grecji obejmuje 147.089 km. kw. z ludnością ponad 7,5 miliona (w tym 400 tys. Albańczyków), to jej granice lądowe wynoszą 1.167 km, a morskie aż 13.575 km.

Zasadniczo możemy odróżnić w państwie greckim trzy różne części: pierwszą z nich stanowi Grecja północna, która łączy się z drugą częścią na południu z t. zw. Belponezem (Morea), przy pomocy wąskiego przesmyku korynckiego, a trzecią część stanowią licznie rozsiadane wyspy, między in. Kreta, Cyklady, część Sporad i inne. Im bardziej posuwamy się z północy na południe, tem więcej morskiego charakteru możemy zaobserwować w krajobrazie, z tem, że zachodnią część wybrzeża jest znacznie słabiej rozwinięta i mniej dogodną dla żeglugi niż wschodnią.

Znaczną część Grecji stanowią góry (wapienne) z głównym pasmem gór Pindus, przez których wysokie, śnieżyste szczyty, prowadzi ledwo wąskie drożyny. Ogólnie więc biorąc

Jest to kraj skalisty i nieurodzajny,

bo ledwo 21% stanowią uprawne role, 8% łąki i 12% lasy, a reszta, t. j. 59% tworzą pastwiska i nieużytki. Choć gleba nie jest urodzajna, to z pomocą przychodzi Grekowi łagodny i ciepły klimat, dzięki któremu w dolinach mrozy nigdy nie bywają, a powietrze jest jasne i przejrzyste.

W związku z powyższym

rolnictwo nie może dać utrzymania całej ludności,

dlatego część jej zajmuje się handlem, żeglarswem, pasterstwem (chów kóz i owiec), połowem gąbek i rybołówstwem morskim. Rzeki greckie są bowiem nietylko ubogie w ryby ale i w wodę i nie nadają się do żeglugi. Największe z nich przepływają ledwo kilkadziesiąt kilometrów, a niektóre wysychają zupełnie w czasie suszy. Z pól rolniczych Grecja produkuje zboże,

bawełnę, tytoń, opium, oliwę, południowe owoce, m. in. figi, rodzynki i winogrona, do uprawy których znakomicie nadają się stoki gór. **Mimo wszystko w Grecji wyrabia się niewiele wina, bo Grecy nie umieją.** Aby np. nie psuło się i długo trzymało, zaprawiają je celem konserwowania żywicą, przez co nabiera nie miłego smaku. Bogactwa mineralne w Grecji są nieznaczne: trochę cynku, miedzi, rudy manganowej i marmurów. Nic więc dziwnego, że

przemysł jest bardzo słabo rozwinięty,

do tego stopnia, że szereg surowców nawet wywozi się zagranicę, gdzie są przetwarzane. Oczywiście, że wszelkie maszyny, a zwłaszcza broń sprowadza się z zagranicy. Podobnie przedstawia się sprawa i z okrętami. Mimo, że Grecy są znakomitymi, rzec można urodzonymi żeglarzami, brak im dobrych i w dostatecznej ilości okrętów. Marynarka Grecji jest słabą i na wypadek oregożatargu nie podobałaby trudnemu zadaniu, tak obrony rozległych granic, jak i utrzymywania łączności z licznymi wyspami, choćby np. z Kreta.

Nieco większe znaczenie posiada handel grecki, który wzmógł się nieco od roku 1893, a mianowicie od otwarcia kanału Korynckiego, który łączy morze Korynckie z merzem Saroniskim, i skraca drogę do Aten z zachodu. Już cesarz Neron chciał ten kanał wybudować i sam nawet zapoczątkował prace złotą łopata. (700 lat przed Neronem, Periander tyran Koryntu miał już gotowe plany kanału, a po nim myślał o tej samej rzeczy i cesarz Kaligula).

Stolicą Grecji są Ateny (około 400.000 mieszk.) odległe od najważniejszego portu greckiego Pireus o około 10 km. Nowożytnie Ateny istnieją prawie powiadziawczy właściwie od 100 lat, a mianowicie od chwili uwolnienia się Greków z pod tureckiego jarzma. Przedtem była to wioska ledwo z nazwy znana. Odkąd obumarł klasyczny świat grecki, Europa zapomniała, że istniały ogiś Ateny, a jeden z niemieckich uczonych XVI wieku zyskał nieśmiertelną sławę dzięki temu, że odkrył, że miejscowość Ateny stoi na dawnym miejscu.

Po odzyskaniu niepodległości Grecy długo wahali się, gdzie ma stanąć ich stolica. Na pierwszy plan był wysuwany Korynt, w końcu jednak zwyciężył kult dla Aten i tutaj osiedlił się pierwszy król grecki Otto Bawarski.

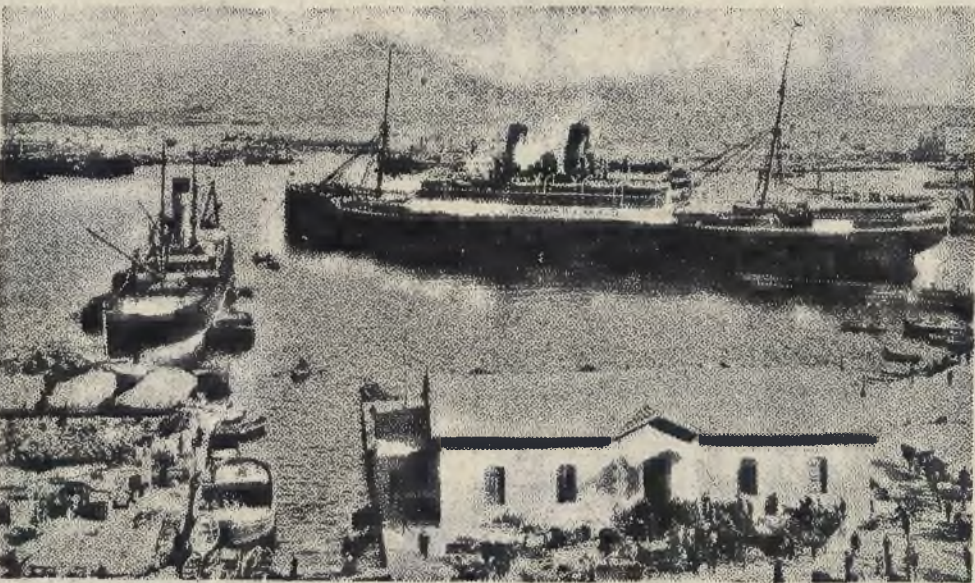
Wkrótce włoska Ateny przemieniła się w duże miasto.

Ulice z małymi wyjątkami noszą nazwy klasyczne: a więc Sokratesa, Temistoklesa, Platona i t. d. Charakterystycznymi są sklepy z napisem: „Pantopoleion”, w których można wszystko otrzymać od guzika do śledzia. W Atenach znajdują się dwa uniwersytety oraz instytucje archeologiczne m. in. i niemiecki.

Z pośród innych miast wybijają się Saloniki, Larissa, Kavalla, słynna z handlu tytoniem i zwłaszcza Nauplia (czyli miasto okrętów), w którym morze tworzy najpiękniejszy zakątek z całej Grecji, a które przy pomina w miniaturowej Wenecji. Miasto to już w starożytności było ważnym portem i

Ateny — panorama stolicy z widokiem na górę Lykabettos

Pireus, fragment portu

Fragment rewji gwardji greckiej

odgrywało wybitną rolę, a dziś pod względem liczby mieszkańców zajmuje bodaj że pierwsze miejsce. **W mieście tem znajduje się na górze więzienie dla zbrodniarzy z całej Grecji,** w którym mieszkają też dwaj kaci, także zbrodniarze, gdyż nikt z Greków nie chce dobrowolnie sprawować funkcji kate. Do Nauplii właśnie zawiął pierwszy król Otto z rodziny bawarskich Wittelsbachów.

Po świetnym okresie rozkwitu w starożytności, Grecja dostała się pod panowanie Rzymu (146 przed Chr.) a później przez zgórą 500 lat jęczała pod panowaniem tureckim.

W roku 1830 po zbrojnym powstaniu przeciwko Turkom rozpoczęła się

organizacja niepodległego państwa greckiego,

które prowadząc liczne wojny, znacznie rozszerzyło swe posiadłości, zwłaszcza po wojnie światowej.

Jeżeli chodzi o przynależność szczebową, to Grecy zaliczają się do Indogermanów. Dział jednak o czysty typ grecki dosyć trudno, bo w ciągu wieków nastąpiła znaczna domieszka krwi słowiańskiej, albańskiej i tureckiej. Grek pod względem charakteru nie jest sympatyczny. Obok uprzejmości, gościnności, ciętego dowcipu i umiarkowania, odznacza się też chęcią zysku i imponowania, pycha, skłonnością do kłamstwa, brakiem odpowiedzialności, oraz przysłowiową grecką chytryością i przebiegłością.

Podziękowanie króla Bułgarii A. Hitlerowi i Mussoliniemu.

(=) Sofja, 30 października. Z racji otwarcia 25 sesji Sobranja wygłosił król Borys w ubiegły poniedziałek mowę tronową.

„Z zadowoleniem stwierdził on, że bułgarska polityka zagraniczna dała korzystne i pozytywne wyniki. W dniu 7 września rządu bułgarski i rumuński podpisały w Crajowej układ, dzięki któremu Dobruża Południowa wróciła pod panowanie korony bułgarskiej. Wydarzenie to powitał naród bułgarski z żywą radością, przyczem członkowie Sobranja na ostatnim nadzwyczajnym posiedzeniu Izby jednogłośnie uchwalili ten układ. Byli oni orędownikami uczuć i wdzięczności narodu wobec wielkich wodzów Niemiec i Włoch za ich inicjatywę i ich przyjazną pomoc w kwestji regulacji zagadnienia Dobruży.

Fakt ten jeszcze bardziej umocnił tą przyjaźń, jaka od dawna istniała między Bułgarią i obydwojma mocarstwami. Zadowolenie i radość bułgarskiego narodu są tem większe, jako że rozwiązanie zagadnienia Dobruży osiągnięto na drodze pokojowej i w warunkach, które umożliwiły przywrócenie tradycyjnych stosunków między Bułgarią i Rumunją, oraz nawiązanie ściślejszej, wzajemnej współpracy. Naród poczyna wszelkie wysiłki w obronie spokoju i życiowych jego spraw. Bułgaria ma możność spoglądać ze spokojem w odległą przyszłość.”

Czy wojsko żydowskie w Anglii?

Sztokholm, 30 października. Dziennik „Nya Dagligt Allehanda” przynosi pod sensacyjnym tytułem „Żydowska armia z 250.000 ludzi, sprzymierzeńcem Wielkiej Brytanji”, nieprawdzone dotychczas, lecz ciekawe wiadomości, odnoszące się do nowego „sprzymierzeńczego wojska”.

Jak się okazuje, zamierzała Anglja stworzyć z początku żydowski legion. Wobec tego jednak, że zgłosiła się ogromna ilość (!) kandydatów do tego legionu, zdecydowano się powiększyć legion do rozmiarów armji. Nowa ta armja, której oficerowie również będą żydami, a których sady wojenne urządzać będą, w języku żydowskim, podobnie zresztą, jak to jest przewidziane dla komendy wojskowej, ma zająć takie same stanowisko, jak podobne formacje, składające się z Holendrów, Czechów itd.

Tragiczny wypadek na ćwiczeniach wojskowych.

Sztokholm, 30 października. W ub. czwartek zdarzył się w północnej Szwecji na jeziorze Armasjevi podczas ćwiczeń wojskowych na łodziach tragiczny wypadek, którego ofiarą padło 44 żołnierzy szwedzkich. Niewiadomo dotychczas, jakie były powody tego wypadku, stwierdza się jednak, że jednym z nich była okoliczność, iż pomoc nie mogła przyjść na czas z powodu wielkiej ciemności panujących na jeziorze. Od 65 lat jest to największy wypadek, jaki wydarzył się w podobnych okolicznościach w Szwecji.

Lekkie trzęsienie ziemi w Argentynie.

(=) Buenos Aires, 30 października. W zachodnich prowincjach Mendoza, St. Luis, Cordoba, Catamarca i Larjoja odczuwano w poniedziałek gwałtowne wstrząśnienia ziemi. Szczególnie silne wstrząsy zaobserwowano w San Juan. Kilka domów odniosło lekkie uszkodzenia.

Stacja meteorologiczna komunikuje, iż czas trwania wstrząśnień ziemi wynosił 25 minut. Centrum trzęsienia ziemi znajdowało się przypuszczalnie w północno-zachodniej części prowincji Cordoba.

